

مقاله‌نامه شماره ۱۶۷

مقاله‌نامه مربوط به ایمنی و بهداشت در صنعت ساختمان*

همایش عمومی سازمان بین‌المللی کار

که به دعوت هیئت‌مدیره دفتر بین‌المللی به منظور هفتاد و پنجمین نشست خود در تاریخ اول ژوئن سال ۱۹۸۸ در شهر ژنو برقرار شده است، و

با توجه به مقاله‌نامه‌ها و توصیه‌نامه‌های مربوط و، بویژه، مفاد مقاله‌نامه و توصیه‌نامه ایمنی (ساختمان)، ۱۹۳۷، توصیه‌نامه، ۱۹۳۷، مربوط به پیشگیری از حوادث (صنعت ساختمان)، مقاله‌نامه و توصیه‌نامه حفاظت در برابر پرتوهای زیانمند، ۱۹۶۰، مقاله‌نامه و توصیه‌نامه حفاظت در برابر ماشین‌آلات، ۱۹۶۳، مقاله‌نامه و توصیه‌نامه مربوط به حداکثر وزن، ۱۹۶۷، مقاله‌نامه و توصیه‌نامه مربوط به سرطان‌های شغلی، ۱۹۷۴، مقاله‌نامه و توصیه‌نامه مربوط به محیط کار (آلودگی هوا، سروصداها و ارتعاش‌های مزاحم)، ۱۹۷۷، مقاله‌نامه و توصیه‌نامه و توجیه‌نامه مربوط به بهداشت و ایمنی کار، ۱۹۸۱، مقاله‌نامه و توصیه‌نامه مربوط به تولید پنبه نسوز، ۱۹۸۶، و فهرست تجدیدنظرشده بیماری‌های شغلی در ۱۹۸۰ و پیوست به مقاله‌نامه مربوط به مزایای مترتب بر آسیب‌های شغلی، ۱۹۶۴، و

* تاریخ رسمیت یافتن این مقاله‌نامه ۱۱ ژانویه ۱۹۹۱ است.

با توجه به تصمیم‌گیری در مورد پذیرش بعضی پیشنهادهای مرتبط با حفاظت و بهداشت کار در صنعت ساختمان که چهارمین موضوع دستور کار نشست را تشکیل می‌دهد، و با توجه به اتخاذ این تصمیم که پیشنهادهای یادشده باید به صورت یک مقاله‌نامه بین‌المللی تجدیدنظرشده مقاله‌نامه ایمنی (ساختمان)، ۱۹۳۷، درآید، در این روز بیستم ماه ژوئن سال یکهزار و نهصد و هشتاد و هشت، مقاله‌نامه زیر، که می‌توان آن را مقاله‌نامه ایمنی و بهداشت در صنعت ساختمان، ۱۹۸۸ نامید مورد تصویب قرار می‌گیرد:

یکم - حدود و تعاریف

ماده ۱

۱. این مقاله‌نامه ارتباط می‌یابد به تمام فعالیتهای ساختمانی، از جمله ساختمانهای مسکونی، مهندسی عمران، استقرار و تخریب ساختمانها، از جمله هر نوع فرایند، عملیات یا حمل و نقل که در یک کارگاه ساختمانی صورت می‌گیرد، از آماده‌سازی کارگاه گرفته تا تکمیل نهایی طرح.

۲. هر کشور عضو که این مقاله‌نامه را به تصویب رسانده باشد، می‌تواند پس از مشورت با سازمانهای معتبر کارگری و کارفرمایی، در صورت وجود، بخشهای معینی از فعالیتهای اقتصادی یا بعضی از مؤسسه‌های ویژه را از شمول این مقاله‌نامه خارج سازد، از جمله مؤسسه‌ها یا فعالیتهایی که در اثر اجرای این مقاله‌نامه با مسائل ویژه‌ای مواجه شوند، مشروط بر آنکه محیط کار و شرایط بهداشتی و ایمنی لازم در آنها رعایت شده باشد.

۳. این مقاله‌نامه را می‌توان تحت ضوابط و شرایط قانونی معینی به بعضی از اشخاص خویش‌فرما هم تسری داد.

ماده ۲

در چارچوب این مقاله‌نامه:

الف) اصلاح «ساز» «ن» مشتمل خواهد بود بر؛

- ۱) عملیات ساختمانی، شامل حفاری و بنایی، تغییرات ساختاری، نوسازی، تعمیرات، نگاهداری (از جمله پاکسازی و رنگ‌کاری) و تخریب انواع ساختمانها یا سازه‌ها؛
- ۲) مهندسی عمران، شامل حفاری و ساخت و تعمیر و نگاهداری یا تخریب فرودگاه‌ها،

بندرگاه‌ها، باراندازها، راه‌های آبی درونی، سد‌ها، بهمن‌گیرها، موج‌گیرها، جاده‌ها، بزرگراه‌ها، راه‌آهن‌ها، پل‌ها، تونل‌ها، آبراهه‌ها و عملیات ساختمانی مرتبط با ایجاد بعضی خدمات مانند ارتباطات و مخابرات، زه‌کشی‌ها، فاضلاب‌ها، تولید انرژی و توزیع آب؛

۳) برپا کردن یا تخریب ساختمانها و ساختارهای پیش‌ساخته و همچنین تولید عناصر پیش‌ساخته در محل کارگاه ساختمانی؛

(ب) اصطلاح «محل ساخت» به معنای هر نوع کارگاهی است که در آن فرایندها و عملیات یادشده در زیر بند (الف) صورت می‌گیرد؛

(ج) اصطلاح «محل کار» به معنای تمام محل‌ها و کارگاه‌هایی است که کارگران برای انجام وظایف خود باید آنجا باشند یا به آنجا بروند و زیر کنترل یک کارفرما به شرحی که در زیر بند (و) آمده است به کارهای خود بپردازند؛

(ه) اصطلاح «کارگر» به معنای هر شخصی است که در یک کارگاه ساختمانی استخدام شده باشد؛

(و) اصطلاح «کارفرما» یعنی:

۱) هر شخصی حقیقی یا حقوقی که یک یا چند کارگر را برای عملیات ساختمانی به استخدام خود درمی‌آورد؛ و

۲) برحسب اقتضای شرایط کار، پیمانکار اصلی، پیمانکار یا پیمانکار دست دوم؛

(ز) اصطلاح «شخص صلاحیت‌دار» به معنای شخصی است که دارای ویژگی‌های لازم باشد، مانند گذراندن دوره‌های آموزشی مورد نیاز و معلومات و تجربیات و مهارت‌های کافی برای انجام دقیق و صحیح وظایفی که به او محول می‌شود؛ مقامات صلاحیت‌دار می‌تواند ضوابط معینی برای تعیین چنین اشخاصی وضع کنند و نوع وظایفی را که باید به آنها محول شود تعیین کنند.

(ح) اصطلاح «داریست» به معنای هر نوع ساختار موقت ثابت، آویزان یا متحرک است (و) همچنین عناصر نگاهدارنده آن که برای نگاهداری یا حمل کارگران و مصالح ساختمانی، یا برای راهیابی به چنین ساختارهایی به کار گرفته می‌شود، و با «بالابر» به شرحی که در زیر بند (ط) آمده است تفاوت دارد.

- ط) اصطلاح «بالابر» به معنای هر نوع دستگاه ثابت یا متحرک است که برای بالابردن و پایین آوردن اشخاص یا بارها مورد استفاده قرار می‌گیرد؛
- ی) اصطلاح «چرخ تسمه بالابر» به معنای هر نوع چرخ تسمه یا گیره‌ای است که به وسیله آن می‌توان بار را به «بالابر» متصل کرد ولی جزء تفکیک‌ناپذیر «بالابر» یا «بار» محسوب نمی‌شود.

دوم - کلیات

ماده ۳

برای به اجرا درآوردن این مقاله‌نامه و فراهم ساختن شرایط اجرای آن باید با سازمانهای معتبر کارگری و کارفرمایی مشورت‌های لازم به عمل آید.

ماده ۴

هر کشور عضو که این مقاله‌نامه را به تصویب می‌رساند، خود را متعهد می‌سازد که، بر اساس برآورد خطرهای بهداشتی و حفاظتی مورد نظر، قوانین و مقررات رسمی لازم را نیز برای تأمین و تضمین اجرای دقیق مفاد مقاله‌نامه تهیه کند و به تنفیذ آنها مبادرت ورزد.

ماده ۵

۱. قوانین و مقررات یادشده در ماده ۴ بالا ممکن است برای اجرای دقیق و کاربردهای مناسب، استانداردهای فنی یا ضوابط ویژه عملیاتی یا روش‌های دیگری که متناسب با شرایط ملی و عرف محلی باشد وضع کنند و به اجرا بگذارند.

۲. به منظور اجرای مفاد مندرج در ماده ۴ بالا و زیر بند (۱) همین ماده، هر کشور عضو باید استانداردهای مربوط به این زمینه‌ها را که از سوی سازمانهای بین‌المللی وضع شده است، نیز مورد توجه قرار دهد.

ماده ۶

اقدامات لازم باید به عمل آید تا همیاری‌های لازم بین کارفرمایان و کارگران به قصد اجرای قوانین و مقررات ملی حفاظت و ایمنی کار در انواع محل‌های کار و کارگاه‌ها معمول شود.

ماده ۷

قوانین یا مقررات ملی باید ایجاب کنند که کارفرمایان و اشخاص خویش فرما وظایف مرتبط با تأمین شرایط ایمنی و بهداشت کار در محل‌های کار را به طور جدی مورد عمل قرار دهند.

ماده ۸

۱. هرگاه دو یا چند کارفرما به طور همزمان فعالیت‌هایی را در یک محل کار معین به اجرا درمی‌آورند:

الف) پیمانکار اصلی، یا هر شخصی یا دستگاهی که مسئولیت اصلی و فعالیت‌های ساختمانی در محل کار را برعهده دارد، باید مسئول هماهنگی و تنظیم تدابیر حفاظتی و بهداشتی لازم در محل کار شناخته شود و، در چارچوب قوانین و مقررات ملی موجود، اجرای دقیق تدابیر مورد نظر را تضمین کند؛

ب) در صورتی که پیمانکار اصلی یا دیگر اشخاص یا دستگاه‌های مسئول کنترل ضوابط و استانداردهای حفاظتی و بهداشتی در محل کار حاضر نباشند، الزاماً باید، در چارچوب قوانین و مقررات ملی، شخص یا دستگاه صلاحیت‌داری را معین کنند تا از سوی آنها هماهنگی عملیات حفاظتی و بهداشتی و اجرای تدابیر پیش‌بینی شده در زیربند «الف» را برعهده داشته باشند.

ج) هر کارفرما باید مسئول اجرای تدابیر ایمنی و بهداشتی محل کار یا کارگاهی شناخته شود که زیر نظر او اداره می‌شود.

۲. هرگاه چند کارفرما یا شخص خویش فرما فعالیت‌هایی را به طور همزمان در یک محل کار برعهده می‌گیرند، باید مکلف باشند که مقررات و ضوابط ایمنی و بهداشت کار را بر اساس قوانین و مقررات ملی، با همکاری یکدیگر به مرحله اجرا درآورند.

ماده ۹

آنهايي که طراحی و برنامه‌ریزی پروژه ساختمانی را برعهده دارند، باید شرایط ایمنی و بهداشت شغلی کارگران را بر اساس قوانین، مقررات یا عرف ملی فراهم سازند.

ماده ۱۰

قوانین و مقررات ملی باید شرایطی را فراهم سازند که کارگران در هر نوع محل کار حق داشته باشند و حتی موظف باشند که در تأمین شرایط ایمنی و بهداشت کار مشارکت جویند، و تا آنجا که نوع کارشان اجازه می‌دهد در کنترل دستگاه‌ها و ماشین‌آلات و روشهای کار اظهار نظر کنند و بهترین شرایط ایمنی و بهداشتی را در محل کار به وجود بیاورند.

ماده ۱۱

قوانین یا مقررات ملی باید کارگران را موظف سازند تا -

- الف) نزدیک‌ترین همکاری‌های ممکن را برای اجرای تدابیر حفظ ایمنی و بهداشت کار با کارفرمایان خود به عمل بیاورند؛
- ب) مراقبتهای معقول را برای حفظ ایمنی و بهداشت خودشان و دیگر کارگرانی که ممکن است تحت تأثیر فعالیت‌ها یا بی‌احتیاطی‌های آنها قرار گیرند به عمل بیاورند؛
- ج) تسهیلاتی را که در اختیار آنها قرار داده‌اند، مورد استفاده قرار دهند و لوازم و امکاناتی را که برای حفاظت خودشان یا حفاظت دیگران در اختیار دارند مورد سوءاستفاده قرار ندهند؛
- د) هر نوع وضعیت کم و بیش خطرآفرین را که مشاهده کنند و شخصاً از عهده اصلاح آن برنمایند، باید هرچه زودتر به سرپرست مستقیم خود یا به مسئول ایمنی کارگران - اگر وجود داشته باشد - اطلاع دهند.
- ه) تدابیر بهداشتی و ایمنی تجویز شده را حتماً رعایت کنند.

ماده ۱۲

۱. در قوانین و مقررات ملی باید قید شود که هر کارگر حق خواهد داشت خویشتن را از خطر قریب‌الوقوع یا موقعیت وخیمی که ایمنی و بهداشت او را تهدید می‌کند دور سازد تا هرچه زودتر وضع را به اطلاع سرپرست مستقیم خود برساند.
۲. هر کجا که خطر قریب‌الوقوعی ایمنی یا تندرستی کارگران را تهدید کند، کارفرما باید اقدامات فوری را برای متوقف ساختن عملیات و تخلیه سریع محل کار به عمل بیاورد.

سوم - تدابیر حمایتی و پیشگیرانه

ماده ۱۳

ایمنی کارگران

۱. تمام احتیاط‌های لازم باید به عمل آید تا اطمینان حاصل شود که کارگاه یا محل کار از هر لحاظ سالم و عاری از هرگونه خطر و آسیب برای تندرستی و ایمنی کارگران است.
۲. وسایل و امکانات ورود به کارگاه و خروج از آن باید آماده و قابل استفاده باشد و در صورت لزوم چگونگی استفاده از آنها به کارگران تعلیم داده شود.
۳. تمام احتیاط‌های لازم باید به عمل آید تا اشخاص حاضر در محل کار یا پیرامون آن از خطرهای احتمالی ناشی از فعالیتهای کارگاه محفوظ بمانند.

ماده ۱۴

دربست‌ها و نردبان‌ها

۱. هر جا که امکان انجام کارهای ساختمانی به طور کامل و اطمینان‌بخش در سطح زمین امکان‌پذیر نباشد، دربست‌های مناسب و اطمینان‌بخش باید برپا شود و مورد بازرسی‌های ایمنی دقیق قرار گیرد، و هرگونه تدابیر ایمنی دیگر هم که لازم باشد، به عمل آید.
۲. در غیاب وسایل و امکانات مطمئن و سالم برای راهیابی به محل‌های کار مرتفع، نردبان‌های مناسب و قابل اطمینان باید فراهم شود و مورد استفاده کارگران قرار گیرد.
۳. تمام دربست‌ها و نردبان‌های لازم باید بر اساس قوانین و مقررات ملی ساخته شود و مورد استفاده قرار گیرد.

۴. دربست‌ها و نردبان‌ها به موجب مقررات و زمان‌بندی‌های مشخص که از طریق قوانین یا مقررات ملی اعلام خواهد شد، باید مورد بازرسی شخصی صلاحیت‌دار قرار گیرد.

ماده ۱۵

دستگاه‌ها و تجهیزات بالا بر

۱. هر نوع دستگاه یا تجهیزات مخصوص بالا بردن مصالح ساختمانی و افراد، از جمله تمام اجزای ساختاری آنها، بست‌ها، اتصال‌ها، لنگرها و پایه‌ها، باید -
 - الف) به بهترین وجه طراحی شده باشند و با مواد و مصالح سالم و مطمئن و همچنین با استحکام کافی و مناسب ساخته شده باشند؛
 - ب) به طور دقیق و صحیح نصب شود و مورد استفاده قرار گیرد؛
 - ج) به طور منظم مورد بازرسی و کنترل قرار گیرد؛
 - د) به وسیله یک کارشناس صلاحیت‌دار، در زمانها و در موارد معین مورد آزمایش قرار گیرد و گزارش‌های مربوط به این آزمایش‌ها در محل معینی بایگانی شود؛
۲. در تمام کارگاه‌های ساختمانی که از وسایل نقلیه و دیگر تجهیزات خاکبرداری یا وسایل حمل مصالح ساختمانی استفاده می‌شود -
 - الف) راه‌های مناسب برای رفت و آمد این وسایل و تجهیزات باید پیش‌بینی و ساخته شود؛ و
 - ب) رفت و آمد این وسایل نقلیه و تجهیزات باید به نحوی سازماندهی و کنترل شود که عملیات آنها در نهایت ایمنی صورت گیرد.

ماده ۱۷

کارخانه، ماشین آلات، تجهیزات و ابزارهای دستی

۱. کارخانه، ماشین آلات و تجهیزات، از جمله ابزارهای دستی، اعم از برقی و غیربرقی، باید الف) از طراحی مناسب برخوردار باشند و حداقل خستگی ممکن را به وجود بیاورند؛
- ب) نگاهداری آن منظم و برحسب اولویت کاربرد آنها باشد؛
- ج) فقط برای انجام کارهای معینی که برای آنها در نظر گرفته شده مورد استفاده قرار گیرد، مگر آنکه موارد استفاده دیگری هم از سوی کارشناس صلاحیت دار برای آنها تجویز شده باشد،

- د) به وسیله کارگرانی مورد استفاده قرار گیرد که قبلاً تعلیمات لازم را کسب کرده باشند،
۲. تعلیمات و راهنمایی های مناسب برای کاربرد سالم و بی خطر ابزارها و تجهیزات مورد نظر از سوی سازنده یا کارفرما، به طرز قابل فهم و روشن، به کارگران داده شده باشد.
۳. کارخانه ها یا تجهیزاتی که تحت فشار کار می کنند باید در سررسیدهای منظم به وسیله اشخاص صلاحیت دار و در موارد و زمانهایی که قانون یا مقررات ملی تعیین خواهند کرد، مورد بررسی و آزمایش قرار گیرند.

ماده ۱۸

کار در ارتفاع، از جمله سقف ها

۱. در صورت نیاز برای اجتناب از خطرهای احتمالی، یا در جاهایی که ارتفاع یک ساختار یا شیب آن بیشتر از حد است که به وسیله قوانین و مقررات ملی تعیین می شود، تدابیر پیشگیرانه باید در برابر سقوط کارگران و ابزارآلات یا دیگر اشیا یا مصالح ساختمانی اتخاذ شود.
۲. در جاهایی که کارگران ناچارند روی سقف ها یا دیگر محل هایی که با مصالح سبک پوشانده شده اند، به کار ادامه دهند و خطر سقوط از ورای این گونه پوشش ها برای آنها وجود دارد، تدابیر پیشگیرانه باید برای سقوط های ناشی از راه رفتن تصادفی روی این گونه پوشش ها در نظر گرفته شود.

ماده ۱۹

حفاری، چاه کنی، خاکبرداری، کارهای زیرزمینی و تونل ها

احتیاط های لازم در هرگونه حفاری، چاه کنی، خاکبرداری یا تونل سازی باید به عمل آید تا -

- (الف) کارگران بتوانند در صورت ریزش خاک، سنگ یا دیگر مصالح، از طریق گذرگاه‌های امن خود را نجات دهند؛
- (ب) کارگران بتوانند در برابر سقوط اشخاص، مصالح، یا اشیاء یا در برابر فوران آب در حفاری‌ها، چاه‌کشی‌ها و تونل‌سازی‌ها از پناهگاه‌های امن استفاده کنند؛
- (ج) تهویه مناسب در کارگاه‌های زیرزمینی برقرار باشد، به نحوی که کارگران بتوانند به راحتی تنفس کنند و، به هر حال، میزان دود، گازها، بخارها، گرد و خاک یا دیگر ناخالصی‌های هوای تنفسی از حد معینی که به وسیله قوانین و مقررات رسمی مشخص خواهد شد، تجاوز نکند.
- (د) کارگران قادر باشند در صورت بروز حریق یا فوران آب یا دیگر مواد و مصالح، خود را به محل امن برسانند؛
- (ه) کارگران از خطرهای زیرزمینی احتمالی، مانند جریان مایعات یا وجود سفره‌های گاز اجتناب ورزند، و بدین منظور باید بررسی‌های لازم برای تشخیص و مکان‌یابی این گونه پدیده‌ها به عمل آید.

ماده ۲۰

سپر مخزن و پی‌های صندوقه‌ای

۱. هر نوع مخزن و پی صندوقه‌ای باید -

- (الف) از ساختار مناسب و مواد و مصالح سالم و مستحکم برخوردار باشد؛
- (ب) دارای وسایل نجات باشد تا کارگران بتوانند در صورت فوران آب یا مصالح خود را به محل امن برسانند.
۲. ساخت، نصب، تغییر یا اوراق کردن هر نوع سپر مخزن یا پی‌های صندوقه‌ای باید زیر نظر مستقیم یک شخص صلاحیت‌دار صورت پذیرد.
۳. هر نوع سپر مخزن یا پی صندوقه‌ای باید در فواصل زمانی معین به وسیله شخصی صلاحیت‌دار مورد بازرسی قرار گیرد.

ماده ۲۱

کار در هوای فشرده

۱. کار در هوای فشرده باید منحصراً در توافق با قوانین مقررات مربوط به عمل آید.
۲. کار در هوای فشرده منحصراً باید به وسیله کارگرانی که به عمل آید که آمادگی و استعداد

بدنی آنها برای چنین کارهایی از طریق معاینه‌های پزشکی رسمی به تأیید رسیده باشد و در هر حال زیر نظر سرپرست صلاحیت‌دار انجام وظیفه کنند.

ماده ۲۲

قالب بندی سازه‌ها

۱. برپا کردن قالب بندی‌های ساختاری و اجزای آنها، سفت‌کاری، چارچوب‌های موقتی شمع‌گذاری منحصراً باید زیر نظر مستقیم شخص صلاحیت‌دار صورت گیرد.
۲. احتیاط‌های لازم برای حفاظت از کارگران در برابر خطرهای ناشی از ضعف یا ناپایداری سازه‌ها باید به عمل آید.

۳. قالب بندی، زیرسازی و شمع‌گذاری‌ها باید چنان طراحی و ساخته شود که قادر به تحمل وزنی باشد که روی آنها قرار خواهد گرفت.

ماده ۲۳

کار روی آب

در شرایطی که کار روی آب یا نزدیک به سطح آب صورت می‌گیرد، رعایت احتیاط‌های لازم در موارد زیر ضروری خواهد بود:

- الف) پیشگیری از افتادن کارگران در آب،
- ب) نجات کارگرانی که با خطر غرق شدن مواجه شده باشند؛
- ج) حمل و نقل کافی و همراه با ایمنی.

ماده ۲۴

تخریب

در شرایطی که تخریب یک ساختمان یا یک سازه ممکن است برای کارگران و مردم خطرآفرین باشد۔ الف) در توافق با قوانین و مقررات ملی، احتیاط‌ها و روشهای عملیاتی مناسب باید به کار گرفته شود، از جمله در مورد جمع‌آوری و انتقال ضایعات یا بقایای حاصل از تخریب، ب) عملیات باید زیر نظر یک شخص صلاحیت‌دار برنامه‌ریزی و اجرا شود.

ماده ۲۵

روشنایی

در هر قسمت از محل کار یا کارگاه که محل عبور و مرور کارگران باشد، روشنایی کافی، از جمله چراغ‌ها و نورافکن‌های قابل حمل، باید وجود داشته باشد.

ماده ۲۶

برق

۱. تمام تجهیزات و تأسیسات برقی باید زیر نظر شخصی صلاحیت‌دار ساخته و نصب شود و مورد نگاهداری قرار گیرد، و چنان به کار گرفته شود که خطری برای کارگران در برداشته باشد.
۲. پیش از شروع کارهای ساختمانی و در جریان پیشرفت کارها، اقدامات مناسب باید به عمل آید تا کارگران از هرگونه تماس خطرناک با کابل‌های برق یا دستگاه‌های برقی موجود در زیر یا روی ساختمان در امان بمانند.
۳. نصب و نگاهداری کابل‌ها و دستگاه‌های برقی در محل کار باید در چارچوب مقررات فنی و استانداردهای حاکم در کشور صورت پذیرد.

ماده ۲۷

انفجارها

- مواد منفجرشونده نباید انبار شوند، جابه‌جا شوند، یا به کار گرفته شوند، مگر -
- (الف) تحت شرایطی که قوانین و مقررات رسمی تعیین کرده باشد؛ و
- (ب) به وسیله شخص صلاحیت‌داری که باید انجام اقدامات لازم برای محافظت از کارگران را هم در موارد اضطراری و خطرناک برعهده داشته باشد.

ماده ۲۸

آسیب‌های بهداشتی

۱. در شرایطی که امکان دارد کارگر در معرض خطرهای شیمیایی، فیزیکی، یا زیست‌شناختی آسیب‌زا قرار گیرد، اقدامات لازم برای پیشگیری از چنین رویدادهایی باید به عمل آید.
 ۲. اقدامات پیشگیرانه یادشده در زیر بند (۱) بالا مشتمل خواهد بود بر -
- (الف) جانشین کردن مواد آسیب‌زا به وسیله مواد بی‌خطر یا کم‌خطر، در صورت امکان؛ یا
- (ب) اتخاذ تدابیر فنی در مورد کارخانه، ماشین‌آلات، تجهیزات یا فرایندها، یا
- (ج) در شرایطی که تحقق بندهای (۱) و (۲) بالا امکان‌پذیر نباشد، اتخاذ تدابیر دیگری که مؤثر واقع شود، از جمله استفاده از تجهیزات حفاظتی شخصی یا لباسهای حفاظتی.
۳. در شرایطی که کارگران مجبور باشند به محوطه‌های آلوده به مواد سمی یا آسیب‌زا وارد شوند یا به محوطه‌هایی بروند که کمبود اکسیژن داشته باشند، اقدامات لازم برای محافظت از آنها در برابر خطرهای احتمالی باید به عمل آید.

۴. مواد زاید و ضایعات و پسماندهای کار را نباید در محل کار به نحوی انبار کرد که برای سلامت کارگران زیانمند باشد.

ماده ۲۹

احتیاط‌های ضد آتش‌سوزی

۱. کارفرمایان تمام تدابیر لازم را به عمل خواهند آورد تا -

(الف) از خطر آتش‌سوزی اجتناب به عمل آید؛

(ب) با هرگونه حریق ناگهانی به سرعت و با قاطعیت مبارزه به عمل آید؛

(ج) تخلیه افراد از محل خطر به سرعت و با ایمنی کامل صورت پذیرد.

۲. مایعات، جامدات و گازهای قابل اشتعال باید در انبارهای مناسب و کافی ذخیره شود.

ماده ۳۰

تجهیزات و لباسهای حفاظتی شخصی

۱. در شرایطی که حفاظت مناسب از کارگران در برابر خطر حوادث یا آسیب‌های احتمالی ناممکن باشد، تجهیزات و لباسهای حفاظتی مخصوص و متناسب با نوع کار و خطرهای ناشی از آنها باید به وسیله کارفرما تهیه و نگهداری شود و در موقع لزوم بدون هرگونه هزینه‌ای برای کارگران در اختیار آنها قرار داده شود.

۲. کارفرما باید وسایل و امکانات لازم برای استفاده از تجهیزات حفاظتی شخصی را در

اختیار کارگران قرار دهد و استفاده مناسب از آنها را نیز تضمین کند.

۳. تجهیزات و لباسهای حفاظتی شخصی باید در سطح استانداردهایی باشد که از سوی

مقامات صلاحیت‌دار تعیین خواهد شد و تا سر حد امکان اصول خستگی‌سنجی را هم در آنها منظور خواهد داشت.

۴. باید از کارگران خواسته شود که از تجهیزات و لباسهای حفاظتی شخصی به بهترین وجه

ممکن استفاده کنند و در نگهداری آنها کوشا باشند.

ماده ۳۱

کمکهای اولیه

کارفرما مسئول تأمین کمکهای اولیه خواهد بود، از جمله کارکنان تعلیم‌دیده و تجهیزات لازم که در هر زمان باید آماده بهره‌برداری باشند. ترتیبات لازم باید فراهم شود تا نقل و انتقال کارگران آسیب‌دیده یا در معرض بیماری برای انجام مراقبتهای درمانی به سرعت انجام پذیرد.

ماده ۳۲

رفاه

۱. در هر کارگاه یا محل کار یک منبع مناسب و قابل اعتماد آب آشامیدنی باید در دسترس همگان قرار داشته باشد.

۲. در داخل، یا به فاصله‌ای مناسب از هر کارگاه ساختمانی تسهیلات زیر باید متناسب با شمار کارگران و دوره انجام کار وجود داشته باشد و مورد نگهداری قرار گیرد:

الف) تسهیلات بهداشتی و شست و شو؛

ب) تسهیلات لازم برای تعویض و شست و شوی لباسها و خشک کردن آنها؛

ج) امکانات لازم برای تهیه خوراک و سرپناههای لازم برای کارگران هنگام متوقف شدن کار به دلیل شرایط جو نامناسب.

۳. زنان و مردان کارگر باید دارای تسهیلات بهداشتی و امکانات شست و شوی جداگانه باشند.

ماده ۳۳

اطلاعات و آموزش

کارگران باید به طرز مناسب و مؤثر -

الف) در جریان مسائل ایمنی و خطرهای بهداشتی احتمالی موجود در محل کار خود قرار گیرند، و

ب) اطلاعات و آموزشهای لازم برای پیشگیری و کنترل یا اجتناب از حوادث کار به آنها عرضه شود.

ماده ۳۴

گزارش حوادث کار یا بیماریها

در قوانین یا مقررات رسمی باید قید شود که حوادث کار یا بیماریهای شغلی در ظرف مدت معینی به مقامات صلاحیت‌دار گزارش داده شود.

چهارم - استقرار مقاوله‌نامه

ماده ۳۵

هر کشور عضو باید -

الف) اقدامات لازم، از جمله تدابیر اصلاح‌گرانه و تنبیهی مورد نیاز را برای تنفیذ مؤثر مفاد این مقاوله‌نامه فراهم سازد؛

ب) دستگاه‌های بازرسی مناسب برای نظارت بر اجرای تدابیر پیش‌بینی شده در مقاله‌نامه به وجود بیاورد و منابع و امکانات لازم برای انجام وظایف آنها را در اختیارشان قرار دهد، یا اطمینان یابد که بازرسی‌های لازم و کافی از سوی آنها صورت گرفته است.

پنجم - مفاد نهایی

ماده ۳۶

این مقاله‌نامه تجدید نظری است بر مقاله‌نامه شرایط ایمنی (صنعت ساختمان)، ۱۹۳۷،

ماده ۳۷

تصویب رسمی این مقاله‌نامه از سوی هر کشور عضو باید برای ثبت به مدیرکل دفتر بین‌المللی کار ابلاغ شود.

ماده ۳۸

۱. این مقاله‌نامه فقط آن گروه از کشورهای عضو سازمان بین‌المللی کار را متعهد خواهد کرد که تصویب‌نامه‌های رسمی آنها به وسیله مدیرکل دفتر بین‌المللی کار به ثبت رسیده باشد.

۲. این مقاله‌نامه ۱۲ ماه پس از تاریخ ثبت تصویب‌نامه‌های حداقل دو کشور عضو از سوی مدیرکل رسمیت خواهد یافت.

۳. پس از این تاریخ، مقاله‌نامه حاضر برای هر کشور عضو ۱۲ ماه پس از تاریخ ثبت تصویب‌نامه آن توسط مدیرکل تعهدآور خواهد بود.

ماده ۳۹

۱. هر کشور عضو که این مقاله‌نامه را به تصویب رسانده باشد می‌تواند پس از گذشت ده سال از تاریخ رسمیت یافتن اولیه آن، به وسیله اظهارنامه‌ای که برای مدیرکل دفتر بین‌المللی ارسال خواهد داشت، به فسخ آن مبادرت ورزد. این فسخ زودتر از یک سال پس از ثبت شدن آن به وسیله مدیرکل رسمیت نخواهد یافت.

۲. هر کشور عضو که این مقاله‌نامه را به تصویب رسانده باشد و پس از سپری شدن ده سال از حق خود برای فسخ آن استفاده نکند، برای مدت ده سال دیگر به آن متعهد باقی خواهد ماند و سپس با سپری شدن هر دوره ده ساله خواهد توانست تحت شرایطی که در همین ماده آمده است به فسخ آن مبادرت ورزد.

ماده ۴۰

۱. مدیرکل دفتر بین‌المللی کار باید ثبت تمام تصویب‌نامه‌ها و فسخ‌نامه‌های کشورهای عضو سازمان را به اطلاع تمام کشورهای عضو برساند.

۲. پس از اعلام دومین تصویب‌نامه کشورهای عضو، مدیرکل باید توجه تمام کشورهای عضو سازمان را به تاریخ رسمیت یافتن مقاله‌نامه جلب کند.

ماده ۴۱

مدیرکل دفتر بین‌المللی کار باید بر اساس ماده ۱۰۲ منشور سازمان ملل متحد، جزئیات کامل تمام تصویب‌نامه‌ها و فسخ‌نامه‌های ثبت‌شده در دفتر بین‌المللی کار را برای ثبت به دبیرکل سازمان ملل متحد ابلاغ کند.

ماده ۴۲

هیئت‌مدیره دفتر بین‌المللی کار در هر زمانی که لازم بدانند باید طی گزارشی که درباره عملکرد این مقاله‌نامه به همایش عمومی ارسال خواهد داشت، لزوم تجدید نظر کلی یا جزئی آن را نیز در دستورکار همایش قرار دهد.

ماده ۴۳

۱. در صورتی که همایش پس از تجدید نظر کلی یا جزئی در این مقاله‌نامه به تنظیم مقاله‌نامه دیگری مبادرت ورزد، جز در صورتی که در مقاله‌نامه جدید روش دیگری مطرح شده باشد، الف) تصویب مقاله‌نامه جدید به وسیله هر کشور عضو به منزله فسخ رسمی و فوری این مقاله‌نامه خواهد بود و مفاد ماده ۳۹ فوق‌الذکر در مورد چگونگی رسمیت یافتن مقاله‌نامه جدید منتفی خواهد بود.

ب) از تاریخی که مقاله‌نامه تجدید نظر شده رسمیت یابد، کشورهای عضو نباید به تصویب این مقاله‌نامه مبادرت ورزند.

۲. در هر صورت، این مقاله‌نامه برای هر کشور عضو که آن را به تصویب رسانده باشد، ولی مقاله‌نامه تجدید نظر شده را به تصویب نرسانده باشد، با همین شکل و محتوای کنونی رسمیت خود را حفظ خواهد کرد.

ماده ۴۴

متون انگلیسی و فرانسه این مقاله‌نامه به یکسان معتبر خواهد بود. □

انجمن بین‌المللی تأمین اجتماعی*

تعدیل‌ها و اصلاحات صورت‌گرفته در نظام تأمین اجتماعی در کشورهای منتخب

(از ۱۹۹۵ به بعد)

ترجمه دکتر هرمز همایون‌پور

در سیزدهمین بخش از معرفی انجمن بین‌المللی تأمین اجتماعی به بررسی اجمالی طرح‌های تأمین اجتماعی و خلاصه‌ای از مهمترین تعدیل‌ها و اصلاحات صورت‌گرفته در نظام تأمین اجتماعی کشور غنا^۱، که از پایگاه‌های اطلاعاتی تأمین اجتماعی در جهان^۲ اخذ شده است، می‌پردازیم. تدوین اصلاحیه‌هایی در این ارتباط، در جهت ضرورت بازسازی نظام اقتصادی، تمایل به افزایش حمایت‌های اجتماعی منطبق با بهبود شرایط اقتصادی، میل به ایجاد ساختارهای مختلف مستمری همسو با فعالیت‌های اقتصادی در سطح جهان، برنامه‌های بازنشستگی انفرادی و جمعی و... است.

۱. جمهوری غنا

سالمندی

اصلاحات اساسی

«بنیاد بیمه تأمین اجتماعی»^۳ جمهوری غنا هم‌اکنون در حال بررسی و مرور طرح بازنشستگی آن کشور است که از سال ۱۹۹۱ به بعد سابقه اجرا دارد.

* International Social Security Association (ISSA)

۱. غنا یا غانا، مملکت جمهوری در مغرب آفریقا که در گذشته ساحل طلا نام داشت و از مستعمرات بریتانیا بود. در ۱۹۵۷ مستقل و از ۱۹۶۰ جمهوری شد. قوام نکرومه، نخستین رئیس‌جمهور انتخابی و بنیانگذار آن جمهوری، نام آن را از خانه گرفت که شهری بود قدیم و پربرکت و اکنون اثری از آن باقی نیست. غانه دارای معادن سرشار طلا بود و از لحاظ تجارتي نیز اهمیت داشت. - م

2. data bases social world wide (SSW)

3. Social Security National Insurance TruSl (SSNIT)

این طرح که سالمندی، از کارافتادگی، و حقوق وظیفه را تحت پوشش دارد، احتمالاً به صورتی گسترش خواهد یافت تا برخی از اعضای را نیز که از لحاظ کسور پرداختی یا سن واجد شرایط کامل نیستند، از جهت مستمری بازنشستگی پوشش دهد. در همین روال، احتمال می‌رود که پرداخت نوعی مقرری از کارافتادگی نیز به افرادی که از کار افتاده دائم و کامل نیستند پیش‌بینی شود.

در حال حاضر، نسبت به برخی از اعضای طرح، که بدین سبب که درآمد آنها کمتر از حداقل دستمزد مقرر بوده است مستمری بازنشستگی غیرکافی دریافت می‌کنند، ابراز نگرانی می‌شود. برای حل این مشکل، پیشنهاد شده است تا همه کارفرمایانی که حداقل دستمزد مقرر را نمی‌پردازند الزام شوند که دست‌کم کسور پرداختی سهم خود را به میزان متناسب با حداقل دستمزد افزایش دهند.

همچنین، در حال حاضر، در غنا به طور عمومی راجع به این موضوع بحث می‌شود که علاوه بر طرح ملی بازنشستگی، نسبت به برقراری طرح‌های خصوصی شغلی و شخصی نیز اقدام شود. نسبت به مشارکت‌کنندگان در این گونه طرح‌ها انگیزه‌های مالیاتی اعمال خواهد شد.

تاریخ انتشار: ۲۰۰۰/۱۰/۱۱

برقراری طرح‌های بازنشستگی مکمل

دولت غنا درصدد است کارگران و کارکنان را به مشارکت در طرح‌های بازنشستگی تشویق کند تا مزایای پرداختی از سوی «بنیاد بیمه ملی تأمین اجتماعی» افزایش یابد. یا اوسافا - معافوا، وزیر دارایی، اظهار داشته است که برای مشارکت‌کنندگان در طرح‌های مکمل معافیت‌های مالیاتی منظور خواهد شد تا قادر به مشارکت در طرح‌های بازنشستگی خصوصی شوند و، از این طریق، مستمری‌های دریافتی خود را از «بنیاد ملی» افزایش دهند. مطالعه‌ای که مراحل آخر خود را طی می‌کند، توصیه خواهد کرد که چارچوبی قانونی برای این امر تدوین شود تا تشکیل

یک صنعت بیمه منظم و سازمان یافته را که قادر به حداکثر حمایت از کارگران و کارکنان و پرداخت حداکثر مزایا به آنها باشد تضمین کند.

تاریخ انتشار: اوت ۲۰۰۱

امور مالی

در زمینه حداقل کسور، طرحهای مکمل، و جرایم پیشنهادی زیر برای ملاحظه و بررسی به وزارت دارایی تقدیم شده است (به بخش‌های پایانی مقاله نیز نگاه کنید).

حداقل مشارکت

در حال حاضر، کسور پرداختی معادل ۱۷/۵ درصد درآمد اعلام شده کارکنان است، که میزان آن در غالب موارد از حداقل دستمزد ملی مقرر کمتر است. از همین رو، «بنیاد بیمه ملی تأمین اجتماعی» به پرداخت مستمری‌های بازنشستگی یارانه می‌دهد. بدین منظور که کارکنان از وضعیت فعلی سوءاستفاده نکنند، پیشنهاد شده است که کسور پرداختی باید به هر حال معادل ۱۷/۵ درصد حداقل دستمزد ملی باشد. در صورتی که درآمد کارکنان کمتر از این حداقل باشد، آنها معادل ۵ درصد دیگر از درآمد خود را خواهند پرداخت و مابقی را کارفرمایان تقبل خواهند کرد به نحوی که کسور پرداختی به میزان ۱۷/۵ درصد حداقل دستمزد ملی برسد.

طرحهای مکمل

به سبب پایین بودن سطح درآمد، بسیاری از اعضاء قادر به پرداخت کسور خود به طرح شغلی^۱ نبودند تا از این طریق میزان مستمری بازنشستگی خود را افزایش دهند و، از همین رو، منحصرأً به طرح بازنشستگی «بنیاد بیمه ملی تأمین اجتماع» تکیه داشتند که مبالغ پرداختی آن غالباً کافی نیست. بدین منظور که اعضاء به پرداخت کسور مکمل به طرحهای شغلی خصوصی تشویق شوند، پیشنهاد شده است که کسوری که از ۲۵ درصد مجموع مزایای بیمه‌ای افراد تجاوز نکند،

1. occupational scheme

مشمول معافیت مالیاتی گردد. ۱۷/۵ از درآمد باید به تأمین اجتماعی اختصاص یابد و بقیه، تا سقف ۲۵ درصد، به طرحهای مکمل قانونی.

«بنیاد بیمه ملی تأمین اجتماعی» به این نتیجه رسیده است که منظور کردن حق بیمه عام و یکسان به افراد کم درآمد کمک نمی‌کند. در نتیجه، یک ساز و کار تعدیل سالانه جدید از اول ژانویه ۲۰۰۱ برقرار شده است که از نظر کسور و مزایا ترتیبات عادلانه‌تری را مستقر می‌کند. اکنون، مستمری‌های بازنشستگی با ترکیبی از نرخ مقطوع و نسبتی از رشد درآمدها محاسبه می‌شود.

تاریخ انتشار: ۲۰۰۲/۴/۸

مزایا

«بنیاد بیمه ملی»، پس از بررسی مستمری‌های بازنشستگی، حداقل ماهانه آنها را از سال ۲۰۰۳ از ۵۰,۰۰۰ و واحد پول غنا به ۹۰,۰۰۰ واحد افزایش داد.

تحت فرمول شاخص بندی^۱ جدید، به تمام بازنشستگان افزایشی بیش از ۳۱/۳۱۳ واحد پول کشور به اضافه ۱۳ درصد تعلق گرفت. از قبل این نکته مورد توجه قرار گرفته بود که چنین افزایش یکسره‌ای به نرخ مطلق، باعث گسترش شکاف بین بازنشستگان پردرآمد و کم‌درآمد خواهد شد. بنابراین، در دو شاخص بندی اخیر، از نوعی فرمول باز توزیع مبتنی بر اصل همبستگی در بیمه اجتماعی پیروی شد. این رهیافت، وضعیت بازنشستگان کم‌درآمد را تا حدودی بهبود می‌بخشد. با این حال، به گفته «بنیاد بیمه ملی»، پایین بودن میانگین دستمزد کارگران، به اضافه این واقعیت که بعضی از آنها دستمزد دریافتی خود را کمتر از واقع گزارش می‌دهند، اثری منفی بر پرداختهای بازنشستگی دارد.

تاریخ انتشار: ۲۰۰۳/۶/۳

طرح جدید برای سالمندی، از کار افتادگی، بازماندگان

با توجه به پوشش محدود کارکنان بخش غیررسمی در نظام کنونی، مقررات لازم در دست تهیه است تا برای این گونه کارکنان یک طرح مشارکت تعریف شده^۲ برقرار شود.

1. indexation

2. defined contribution scheme

در مقررات جدید، سالمندی، از کار افتادگی، و بازماندگان تحت پوشش قرار خواهند گرفت. مستمری سالانه برای سالمندان و از کار افتادگان منظور خواهد شد، و برای بازماندگان اعضای که به طرح کسور پرداخته‌اند، حقوق و وظیفه‌ای مقطوع و یکجا^۱ پرداخت می‌شود. هر عضو، دارای یک حساب شخصی خواهد بود که متشکل است از کسور بازنشستگی و پس‌اندازهای او. میزان پس‌انداز به طور دوره‌ای در دسترس صاحب حساب خواهد بود، اما بخش دیگر حساب، یعنی کسور بازنشستگی، فقط در موارد سالمندی، از کار افتادگی، و فوت قابل استفاده است.

تاریخ انتشار: مهر ۲۰۰۳

مدیریت و تشکیلات اداری^۲

از اول ژوئیه ۲۰۰۱، مدیریت مناطق «بنیاد بیمه ملی تأمین اجتماعی» غنا به ۵ منطقه هماهنگ کننده تأمین اجتماعی تقسیم شده است تا هم نظارت بهتر میسر گردد و هم از هزینه‌های اداری کاسته شود.

همچنین، به منظور غیر متمرکز کردن سوابق و تأمین دسترسی بهتر و آسانتر به اطلاعات لازم، «بنیاد بیمه اجتماعی» به پیاده کردن «طرح تکثیر اسناد»^۳ دست زده است تا سوابق کلیه اعضاء گردآوری شده و موجبات برقراری یک شبکه الکترونیکی برای تمام عملیات اجرایی فراهم گردد.

در عین حال، پس از بررسی قانون ۱۹۹۱ تأمین اجتماعی، پیشنهاد برخی تغییرات اداری و مدیریتی در «بنیاد بیمه ملی» ارائه شده است؛ از جمله در موارد زیر:

- پیشنهاد شده است که نماینده‌ای از انجمن بازنشستگان وابسته به «بنیاد بیمه ملی» به عضویت هیئت مدیره این بنیاد انتخاب شود تا هیئت مدیره بتواند دقیقاً از نقاط نظر بازنشسته‌ها و مستمری‌بگیران آگاه گردد.
- دادگاههای بدوی محلی در حال حاضر صلاحیت رسیدگی به دعاوی بیش از ۱۰ میلیون واحد پول غنا را ندارند، و این موضوع باعث تأخیر در رسیدگی به دعاوی تأمین اجتماعی

1. lump-sum

2. administration

3. Document Image Project

می‌شود. برای رفع این مشکل، پیشنهاد شده است که صلاحیت این دادگاهها افزایش یابد به نحوی که، صرف‌نظر از مبلغ، بتوانند به این گونه دعاوی رسیدگی کنند. این پیشنهادها برای ملاحظه و اتخاذ تصمیم به وزیر دارایی تقدیم شده است.

بازماندگان و حقوق وظیفه

کمیسیون ۹ نفره‌ای که در اوت ۲۰۰۴ به فرمان رئیس جمهوری برای بررسی مقررات بازنشستگی کنونی و ارائه پیشنهادهای اصلاحی به منظور برقراری نظامی پایدارتر خاصه برای بخش عمومی تشکیل شد، در رأس موعد مقرر، گزارش نهایی خود را به رئیس جمهوری تقدیم کرد.

در حال حاضر، دو نظام بازنشستگی در کشور وجود دارد: طرح اجباری پرداخت جاری^۱ برای کارکنان بخش خصوصی و برخی از کارکنان دولت، که اجرای آن برعهده «بنیاد بیمه ملی تأمین اجتماعی» است، و طرح 30 CAP، که یک طرح بدون اندوخته مزایای تعریف شده^۲ است و کارکنان بخش عمومی را در برمی‌گیرد.

رهیافت اصلاحی کمیسیون ریاست جمهوری مبتنی بود بر چند اصل؛ از جمله، پیشگیری از فقر در دوران بازنشستگی، تأمین مستمری بازنشستگی کافی برای تمام افراد، احتیاط و افزایش بهره‌وری، برقراری درآمدهای عادلانه و منصفانه، و ایجاد اجماع و رضایت.

کمیسیون در ژوئن ۲۰۰۵ گزارش مقدماتی خود را ارائه داد که توصیه می‌کرد یک ساختار سه مرتبه‌ای^۳ بازنشستگی برای تمام اهالی غنا ایجاد شود. این ساختار، شامل یک ستون^۴ اول، مبتنی بر نظام اجباری پرداخت جاری، یک ستون دوم، مبتنی بر نظام اجباری مشارکت (کسور) تعریف شده، و یک ستون سوم، مبتنی بر نظام داوطلبانه پس‌انداز بازنشستگی برخوردار از حمایت مالیاتی خواهد بود.*

1. pay-as-you-go (PAYG)

2. unfunded defined benefit scheme

3. three-tier pension structure

4. pillar

* ساختار پیشنهادی کمیسیون، منطبق است با طرح پیشنهادی بانک جهانی برای اصلاح نظام‌های بازنشستگی در کشورهای مختلف - م.

دولت، ضمن پذیرش اصول پیشنهادی کمیسیون، درخواست کرد که کمیسیون پیشنهادهای خود را منتشر کرده و در معرض بحث و تبادل نظر عمومی قرار دهد، تا گزارش نهایی بتواند با ملحوظ داشتن نظریات عموم مردم و دست‌اندرکاران و بر پایه تجارب آنان تدوین شود.

امور مالی

در حال حاضر، نرخ مشارکت (پرداخت کسور) برای سالمندی، از کارافتادگی، و بازماندگان معادل ۱۷/۵ درصد حقوق ماهانه افراد است. از این مبلغ، معادل ۱۲/۵ درصد را کارکنان و ۵ درصد را کارفرمایان می‌پردازند.

در فوریه ۲۰۰۳، وزیر دارایی در گزارش بودجه سالانه به مجلس اعلام کرد که معادل ۲/۵ درصد از کسور پرداختی کارکنان کنار گذاشته خواهد شد تا صرف برقراری یک طرح بیمه سلامت ملی^۱ شود. اجرای این طرح باعث خواهد شد تا نرخ کلی کسور مربوط به سالمندی، از کارافتادگی، و بازماندگان به ۱۵ درصد حقوق ماهانه کاهش یابد.

«صندوق بیمه ملی تأمین اجتماعی» ۲/۵ درصد کسور فوق را جمع‌آوری کرده و سپس به طرح ملی بیمه سلامت منتقل خواهد کرد.

تاریخ انتشار: فوریه ۲۰۰۳

بیماری

«طرح ملی بیمه سلامت» در ۸ مارس ۲۰۰۴ از طرف دولت غنا به مرحله اجرا درآمد. هدف از این طرح، ارائه مراقبت‌های بهداشتی ممکن، خاصه به فقیران و آسیب‌پذیران در میان جمعیت ۹ میلیونی کشور است. مستمری‌بگیران دست‌کم از حداقل مقرری‌های درمانی برخوردار خواهند شد، اما نیروهای مسلح و پلیس غنا از شمول طرح خارج هستند. طرح جدید، بر مبنای قانون بیمه سلامت ملی^۲ سال ۲۰۰۲، که در ۲۶ اوت ۲۰۰۳ به تصویب مجلس رسید، به اجرا درآمد. طبق این طرح، همه اهالی بالغ غنا که در بخش غیررسمی اشتغال دارند معادل ۶,۰۰۰

1. National Health Insurance Scheme

2. National Health Insurance Act

واحد پول کشور در هر ماه خواهند پرداخت. کارکنان بخش رسمی که به «بنیاد بیمه ملی تأمین اجتماعی» کسور می‌پردازند، برای عضویت در طرح بیمه ملی سلامت مبلغی نخواهند پرداخت زیرا ۲/۵ درصد از کسور آنان به این امر اختصاص یافته است. هزینه درمان سالمندان، فقیران، و کودکان تا ۱۸ ساله را (مشروط بر آنکه هر دو والدین او کسور خود را پرداخته باشند) دولت تقبل کرده است.

این طرح، در تمام ۱۱۰ بخش کشور به اجرا درمی‌آید. می‌توان طرحهایی نیز با مبانی متفاوت برقرار کرد؛ از جمله طرحهای بیمه سلامت متقابل^۲، بیمه سلامت اجتماعی^۳، و بیمه سلامت خصوصی، تا جملگی اهالی غنا فرصت یابند به انتخاب خود به یک طرح بیمه سلامت پیوندند.

پیش‌بینی شده است که این طرح به صورت گام به گام اجرا خواهد شد تا نهایتاً شش ماه بعد از اوت ۲۰۰۴ به طور کامل عملیاتی شود.

-
1. district
 2. mutual health insurance
 3. social health insurance